

[Ninn-Hansen.]

udvalget om, at man regner med et betalingsbalanceunderskud på ikke mindre end 8 mia kr. Mange vil opfatte det som en vej til afgrunden, hvis ikke der sker en fuldstændig ændring af den økonomiske politik, og vil med rette sige: ja men hvad tænker de dog på på Christiansborg, alt det andet, de beskæftiger sig med, i stedet for at beskæftige sig med det ene væsentlige: at få tilrettelagt økonomien, så man ikke ender i en katastrofe? Statsudgifterne har selvfølgelig virkning også i det meget væsentlige spørgsmål om vort underskud over for udlandet, og vi kan da ikke komme uden om, at vore bidrag til udviklingslandene har en nær forbindelse med dette. Derfor er en tilbageholdenhed også rimelig og rigtig, men jeg mener ikke, at det er rimeligt, som fremskridtspartiet foreslår det, at komme med så drastiske nedskæringsforslag, at det virker, som om vi vil afvikle vort engagement over for u-landene. Den solidaritet, vi føler, må betyde, at vi yder bidrag efter evne. Denne evne kan så skifte efter de økonomiske forhold, men jeg mener, det ville være et ganske forkert udenrigspolitisk skridt, hvis vi afviklede vore bistandsydelser.

På samme måde må jeg nævne et andet forslag fra fremskridtspartiet, der også er meget drastisk, nemlig forslaget om nedlæggelse af ambassader. Meningen med vore ambassader er jo, at vi skal hævde danske interesser i udlandet, og man kan selvfølgelig diskutere, om der bliver anvendt for mange penge dertil, men jeg synes ikke, man kan diskutere formålet. På den anden side må man vel også sige, at hvis vi lader skatteyderne betale midler til at hævde danske interesser i udlandet, så bør vi vel også gøre det herhjemme fra. Så kan det ikke være meningen, at vi skal udsætte de største danske virksomheder for en mistænkeliggørelse, som vi har set det i den senere tid over for ØK. Jeg håber ikke, at denne mistænkeliggørelse, der er blevet afvist af ØKs ledelse, vil finde nogen grobund herinde. Vi må have lov til at sige, at når man med den ene hånd gør noget for den danske befolkning og det danske erhvervsliv, så kan det ikke være meningen, at man med den anden skal angribe den virksomhed, der giver tusinder af mennesker beskæftigelse og giver store valu-

taindtægter, på en måde, der er ganske urimelig.

Angående spørgsmålet om samarbejde i den vestlige verden vil jeg gerne sige: det konservative folkeparti ønsker at virke for et stadig nærmere samarbejde imellem de vestlige lande — på begge sider af Atlanterhavet. Vi mener, der er en række nye områder, hvor de vestlige lande kan arbejde i fællesskab. Vi mener, at de har styrke dertil. De vestlige lande repræsenterer et økonomisk system, som vi synes om og ønsker at opretholde og udbygge. Det giver os i særlig grad en positiv indstilling over for dem.

Vi ser imidlertid med bekymring på den udvikling i dette samarbejde, der har været igennem den senere tid, og vor opfordring til regeringen skal være, at den bør arbejde for, at USA og de europæiske NATO-medlemmer finder hinanden over for de opgaver, der foreligger, men også over for en række nye opgaver. Når det er en kendsgerning, at Vesteuropa hverken politisk, militært eller økonomisk kan undvære samarbejdet med USA, så bør dette samarbejde ikke sættes over styr, og da slet ikke af europæiske lande, der i forvejen har sat sig uden for NATOs fælles operative samarbejde.

Det er en kendsgerning, at USA er centralt placeret i arbejdet for at opnå yderligere afspænding. En væsentlig del af dette arbejde omfatter Europas sikkerhed. Prøvestenen på, om der er alvor bag samtalerne om afspændingen mellem øst og vest, er, om man virkelig går ind for at leve sammen med de to systemer. Derfor bør Danmark lægge afgørende vægt på, at informationsvirksomheden og de enkelte borgers ret til at rejse frit over grænserne indgår som et vigtigt led i de aftaler, der forhåbentlig skal træffes.

Vi kunne fortsætte med en række andre punkter, hvor dette samarbejde betyder noget: hele atomsamarbejdet, hvor USA igennem NATOs atomplanlægningskomité medvirker til, at Europa har kontrol over, hvad atomvåbnet betyder, proceduren med anvendelsen af det og sikringen af, at vi ikke kan blive udsat for en atomkrig. Jeg ville også regne det for betydeligt vanskeligere at gennemføre de synspunkter, vi vel alle har om at undgå spredning af atomvåbne, hvis der skulle ske en adskillelse imel-